Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2015–2016

26 643 Informatie- en communicatietechnologie (ICT)

Nr. 380

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 15 december 2015

In de brief van de Minister van Economische zaken van 23 december 2014 over Telecommunicatie, Media en Internet (hierna: TMI-brief) is aangekondigd dat ik zal kijken naar mogelijkheden om bestaande knelpunten rondom veranderend mediagebruik en convergentie weg te nemen.[1] Het gaat om knelpunten op de volgende terreinen: reclame (regels over sponsoring en productplaatsing), maatschappelijke thema's (zoals voorzieningen voor doven en slechthorenden en bescherming minderjarigen) en toegankelijkheid van het media-aanbod (must carry, omvang standaardpakket, due prominence). Deze brief stuur ik u in vervolg hierop mede namens de Minister van Economische Zaken. Ik licht hieronder toe dat mijn inzet op dit terrein zich met voorrang richt op het wegnemen van genoemde knelpunten in de Europese mediawetgeving.

Op 6 mei 2015 verscheen de mededeling van de Europese Commissie over een strategie voor een digitale eengemaakte markt voor Europa.[2] In deze mededeling kondigt de Europese Commissie een voorstel tot herziening van de Richtlijn Audiovisuele Mediadiensten (AVMD-richtlijn) in 2016 aan. Vaststaat dat de terreinen die in de TMI-brief worden genoemd, in deze herziening aan de orde komen.

Met de nabije herziening van de Europese mediawetgeving in het vooruitzicht heeft het voor mij prioriteit om de inspanningen hierop te richten.

De Europese Commissie heeft ter voorbereiding van de komende herziening van de AVMD-richtlijn op 6 juli 2015 een internetconsultatie

[1] Kamerstukken II 2014/15, 26 643, nr. 345.
[2] COM 2015 (192); regeringsstandpunt in Fiche: Kamerstukken II 2014/15, 22 112, nr. 1967.

kst-26643-380
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2015

gepubliceerd. Nederland heeft op 30 september 2015 zijn positie in een reactie op deze consultatie kenbaar gemaakt.[3]

In deze reactie heeft Nederland geschreven er geen voorstander van te zijn dat de regels die nu gelden voor het lineaire domein worden uitgebreid naar de non-lineaire omgeving. Nederland kent daarentegen juist prioriteit toe aan het opheffen van de verschillen tussen lineaire aanbieders en «over the top» (via internet) aanbieders. Het is nodig om de AVMD-richtlijn aan te passen zodat er een lichter regelgevend regime komt en als gevolg daarvan een versoepeling van de reclameregels mogelijk wordt.

Nederland pleit in de reactie op de consultatie voor handhaving van een zekere mate van nationale beleidsdiscretie bij het regime van bescherming van minderjarigen en voor het bevorderen van toegankelijkheid van media voor doven en slechthorenden. Het gaat er bij minderjarigen om dat de bescherming gebeurt op een wijze die past bij onze samenleving. Dit geldt in het bijzonder voor het online domein.
In mijn positie bij de herziening van de richtlijn op het punt van de bescherming van minderjarigen neem ik ook de motie van het lid Pieter Heerma (CDA) mee. Deze vraagt om te bezien of het Kijkwijzer model van de NICAM op alle mediaplatforms kan gaan gelden die in Nederland uitgezonden worden.[4]

Voor doven en slechthorenden is het belangrijk dat er afspraken komen over de technologie die de toegankelijkheid van het media-aanbod mogelijk blijft maken. In het bijzonder geldt dit voor nieuwe interactieve vormen verbonden met mediadistributie.[5]

Op het gebied van de toegankelijkheid houdt Nederland vast aan de huidige mogelijkheid voor *must carry* / *must offer.* Dat betekent dat er een plicht blijft om de Nederlandse en Vlaamse publieke zenders door te geven. Maar ook het vraagstuk van de toegankelijkheid van media en de keuzevrijheid van de consument is in beweging. Dit onderwerp staat op de agenda sinds de motie over het zogenoemde à la carte menu voor abonnees van aanbieders van pakketten met televisiezenders.[6] Zoals ik u op 22 juni 2015 schreef, laat ik nader onderzoek doen naar de mogelijkheden tot het al dan niet invoeren van het à la carte menu.[7] Specifiek wordt onderzocht of het mogelijk en wenselijk is een à la carte menu in te voeren met behoud van de must carry zenders.

In 2016 zal ik u nader informeren over de nadere inzet op het nog te ontvangen voorstel van de Europese Commissie tot herziening van de Richtlijn Audiovisuele Mediadiensten. Tevens zal ik u, zoals reeds toegezegd, voor het zomerreces van 2016 informeren over de resultaten van de onderzoeken naar een vorm van het à la carte menu.

De Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
S. Dekker

---

[3] Kamerstukken II 2015/16, 22 112, nr. 2011.
[4] Kamerstuk 34 300 VIII, nr. 86.
[5] Kamerstuk 33 426, nr. 44.
[6] Kamerstuk 33 426, nr. 42.
[7] Kamerstuk 32 827, nr. 75.